

El TC admet el primer recurs del PSOE pel procés

No ha fet cap advertiment de conseqüències penals

La Crida s'apropa als 25.000 inscrits en poques hores

ERC i la CUP es desmarquen de la nova plataforma política que impulsen els presidents Puigdemont i Torra

finques Pou
 Administrem el teu habitatge amb
TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS
COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
 ARAG
 6 mensualitats garantides
 Despeses d'advocat i procurador
 Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
 MATARÓ
 C/ Pujol 20 · 08301 · 93 790 39 45
 www.finespous.cat
 finespous@finespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 18 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14701 - AVUI / Any XL. Núm. 13571 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

Operació el Prat

OPERATIU • L'Estat coordina totes les administracions presents a l'aeroport per intentar evitar un desastre com el de l'any passat

ATLL tornarà a ser pública el 2019

VIGILÀNCIA • El govern de la Generalitat assegura que estarà atent a un estiu amb diferents vagues anunciades

EUROPA-MÓN

P16,17

Pedro Sánchez, en un moment del seu discurs d'ahir al matí al Congrés dels Diputats ■ EFE

Discurs vague de Sánchez

El president espanyol es desdiiu al Congrés de promeses anteriors i demana pragmatisme als eventuals socis dels seus projectes

Nacional

P31

Famílies dels presos, Creus de Sant Jordi

El govern premia Roger Español, que va perdre un ull l'1-0, i el dibuixant Fer

Europa-Món

P17

Irregularitats en la campanya pro 'Brexit'

La comissió electoral britànica els imposa una sanció de 68.700 euros

BAR-RESTAURANT

CAL AVI

C/ Pau Costa, 16
08350 Arenys de Mar
Tel. 93-792-38-50
Mòb. 685-192-359

ESMORZARS · DINARS CASOLANS · SOPARS

calxavi@hotmail.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Solidaritat

Les imatges de divendres passat del president de la Comissió Europea, Jean Claude Juncker, fent tentines han fet la volta al món. Unes imatges

que han tornat a desaparar els rumors de si anava begut o era per culpa de la ciàtica. Fos el que fos el que va provocar que a Juncker li costés mantenir la verticalitat, crec que són, sobretot, unes imatges molt representatives del que passa en la institució la comissió de la qual presideix, la Unió Europea, i del seu estat de salut més que no pas del seu propi. Veient aquesta imatge de Juncker, no només es pot llegir que la Unió Europea (UE) trontolla i no s'aguanta, sinó que a més es constata que ha envellit de manera prematura i que necessita un tractament de xoc per a la quantitat de xacres i mals diversos que amenacen d'ensorrar els seus valors fundacionals. Si no és que l'enderroc ja ha començat i la degradació és lenta i progressiva. Valors com la llibertat, els drets humans i la solidaritat han estat un exemple de progrés i benestar durant els setanta anys que té la institu-

Fos el que fos el que va provocar que a Juncker li costés mantenir la verticalitat, crec que són, sobretot, unes imatges molt representatives del que li passa a la institució

ció i han ajudat a projectar esperances en els nous estats que s'adherien a la Unió fins i tot en temps d'incerteses. Però queda clar que les sacsejades que ha rebut la UE, com ara l'auge de l'extrema dreta, la urpada del terrorisme, el sí del Brexit, la crisi econòmica i, sobretot, la nul·la capacitat que ha demostrat per resoldre la crisi dels refugiats, ha acabat passant factura a la fràgil salut de ferro de la Unió. Malgrat els pedaços, no s'ha evitat, però, que es pincés el nervi ciàtic de la Unió, la coalició francoalemanya que és el motor que fa caminar aquest gran ens, i això ha suposat que se li hagi complicat la mobilitat. Fins i tot els ho va advertir el papa Francesc. Cal que qui corri més esperi el que va més a poc a poc. Sense oblidar que qui té més dificultats s'hagi d'esforçar per arribar al capdamunt. Entera comunitat d'interessos i responsabilitats. Això té un nom i coincideix amb el remei que recepten els que hi entenen per redreçar el rumb de la Unió. Es diu solidaritat.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La crida de Puigdemont

Charles Puigdemont, anomenat de jove "independentista de CDC" perquè ningú o gairebé ningú al partit de Jordi Pujol no ho era o no ho expressava, acaba de fundar una altra CDC. Si Pujol, a Montserrat, l'havia creat "autonomista" per jugar en l'Espanya conformada per la Transició, ell des de l'exili la confecciona independentista per jugar un altre partit o, millor, una altra lliga. Sempre, des de la seva fundació, s'havia posat en qüestió si CDC era un partit o era un moviment a l'entorn de la figura de Pujol. Per mantenir els paral·lelismes, el dubte subsisteix en l'"artefacte" ideat pel nou líder, també personalista. La paraula *artefacte* torna a fer-se present. Uns per menysprear la nova criatura, uns altres perquè no saben com dir-ne i uns altres perquè troben que no comprometen a res.

Les últimes setmanes la figura de Puigdemont havia fet patir una mica. La presidència de Quim Torra o la trobada lubricant d'aquest amb Pedro Sánchez l'havien eclipsat. Corria el risc cert de fer-se irrelevant, de ser mig oblidat, d'haver-se de buscar la vi-

“Una oportuna jugada política el torna a primera línia

da com a professional d'alguna cosa a Bèlgica o a Alemanya. Ha fet una pirueta correctiva que el situa en primera línia: un partit o un moviment presidit per ell i el seu prestigi. L'Estat espanyol i la justícia que li fa la feina han contribuït a la seva grandesa. Després de les vacil·lacions del mes d'octubre, d'aquelles dues declaracions d'independència sense efectivitat i de la fugida a l'exterior passades les Fires de Girona, Puigdemont s'exposava a ser criticat, també pels seus o principalment pels seus, que es van trobar tot d'una abandonats i amb la bandera espanyola impertèrrita al pal més alt del Palau

de la Generalitat. La ignomínia de les actuacions judicials, les presons que no haurien de ser i la prolongació dels exilis han treballat a favor del seu prestigi i del sosteniment de l'independentisme. La segona resurrecció de Puigdemont té lloc després que els jutges alemanys s'hagin pronunciat contradient els espanyols: no hi va haver rebel·lió. La primera es va produir quan els electors li van fer confiança el desembre passat, amb ell a l'exili. Ens conforma la mentalitat cristiana i també utilitarista de la reconciliació. Encara el veurem de nou presidint la Generalitat el tercer dia.

Un partit o un moviment "transversal". Santa paraula. ERC diu que no hi comptin. Puigdemont, que coneix de sobres ERC després d'haver-hi laborat, ja s'ho figura. Es tracta d'una altra transversalitat: gent poc al·ludida per l'artefacte –aquest sí– del PDeCAT, tímida refundació de CDC, gent sense partit, gent independentista que començava a estar feta un embolic i que no veia un líder clar i que ara sabrà a qui votar. Partit? Moviment? Diu que a la tardor ho sabrem.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qp9nea>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Velocitat de creuer

Continua essent una incògnita a hores d'ara saber què passarà amb aquest moviment, partit, instrument polític o el que sigui que els presidents Puigdemont i Torra han proposat aquesta setmana. Més enllà de la incògnita més immediata, que és saber què faran els de Pascal aquest cap de setmana i quin paper vol fer el PDeCAT en tot plegat, és una incògnita saber què passarà de cara a la tardor més enllà del món exconvergent. ERC es mantenia ahir en la tesi que aquesta nova proposta és una mena de *déjà vu* convergent i traslladava la idea que, en aquest nou espai en construcció, només hi està cridat "el centredreta republicà", per dir-ho en paraules de la portaveu, Marta Vilalta. L'operació de Puigdemont, és evident, és d'alt risc. És una OPA directa al PDeCAT (no hi ha gaires expressions que ho defineixin tan bé) i pretén ser-ho també a la resta d'espais indepen-

“D'on són, les 25.000 adhesions que a hores d'ara ja té la Crida Nacional per la República?”

dentistes. Si no s'hi sumen els partits, pensen Puigdemont i Torra, podria ser que alguns dels seus militants i simpatitzants s'hi sumessin igualment. L'operació, insisteixo, no està mancada de risc. I a hores d'ara, si tenim en compte que això va ser dilluns i avui som dimecres, hi ha poques dades per valorar-ho i fer grans anàlisis. Però n'hi ha una que a mi m'ha semblat molt contundent. Molt. I és que,

en les poques hores que fa que el lloc web de la Crida Nacional per la República s'ha posat en marxa per recollir adhesions, ja en suma prop de 25.000. I 25.000 (i sostenen que no hi han posat més pa que formatge) són moltes. Moltíssimes. Tantes que ho vaig haver de preguntar dues vegades. Sí, a tocar de les 25.000, deien anit; fet que vol dir que depèn de l'hora d'avui en què llegeixin aquest article potser ja en seran més. Però 25.000, insisteixo, a mi em semblen moltes adhesions. M'atreviria a dir que la suma de militants del PDeCAT, ERC i la CUP a hores d'ara no va gaire més enllà de 25.000, si és que hi arriben. I ja ni en parlem si comptéssim militants que estan al corrent de pagament. La pregunta, doncs, és òbvia: d'on venen aquestes adhesions? Són totes del "centredreta republicà"? Són transversals? D'on són i de qui són en dependrà el futur del moviment.

EDITORIAL

L'objectiu: implementar la República

■ Els dos darrers presidents de la Generalitat, Carles Puigdemont i Quim Torra, i el que va ser candidat a la presidència per Junts per Catalunya, Jordi Sánchez, han impulsat la Crida Nacional per la República, un moviment que es va presentar dilluns però que els seus ideòlegs ja fa temps que treballen amb la intenció de modificar el mapa del sobiranisme, si més no fins a l'arribada efectiva de la República. El nou moviment, el recorregut del qual és a hores d'ara una incògnita, cerca superar els partits més que crear-ne un de nou, tot i que, possiblement, la seva estructura per encaixar en la legalitat vigent haurà de passar per aquest tràmit. Catalunya viu, des de fa uns anys però de forma molt virulenta des de l'1-O, una situació tan excepcional com que té el darrer govern a la presó o a l'exili per haver tirat endavant el programa electoral amb què va guanyar les eleccions. I en moments excepcionals, cal cercar solucions imaginatives i excepcionals.

Això, però, no vol dir res més que cal tenir la ment oberta i buscar les millor opcions en el camí iniciat cap a la República. No és pas una evidència que les candidatures unitàries puguin aconseguir millors resultats en les futures conteses electorals. Encara més: com defensen alguns dels actors del sobiranisme, potser és justament potenciant cadascun els seus àmbits, que es poden aconseguir més vots. En tot cas, el que l'independentisme sí que no entendria és que, sigui amb la fórmula paraigua que aglutini tot el sobiranisme obviat l'eix drete-esquerra que planteja Puigdemont, o treballant per separat, justament reforçant aquest eix per ampliar la base, al darrere de tot plegat no es trobi una estratègia comuna, si més no per a l'objectiu d'implementar la República.

De reüll

Carme Vinyoles

Qui és el monstre?

Hi ha una escena en què un personatge femení descobreix els autèntics monstres de la història: aquests homes que van i venen, que fan i desfan sense sentir-se responsables dels seus actes. Passa a *Mary Shelley*, fantàstica pel·lícula biogràfica sobre la mare de Frankenstein, un dels engendres més famosos de la cultura popular nascut el 1818. La directora del film és la saudita Haifaa al-Mansour, la primera dona que s'ha posat darrere de la càmera al seu país. És fàcil trobar coincidències significatives entre aquestes dues

La desigualtat alimenta la violència, és la primera bufetada

creadores malgrat els 200 anys de distància cronològica que les separa: a *Mary Shelley* li van qüestionar l'autoria de la novel·la i Haifaa al-Mansour va rodar la seva *opera prima* amagada dins d'una caravana, ja que tenia prohibit entrar en contacte amb homes al carrer. En reconeixement a totes dues

preguntem-nos qui són els actuals *monstres* que amenacen les nostres vides. Els que actuen covardament en manada, els que maltracten i assassinen portant el masclisme a un punt de no retorn, sembla evident. Preguntem-nos també d'on s'alimenten. De la font de la desigualtat que com a societat continuem tolerant –no cal repetir dades sobre bretxes salarials, de promoció professional, de lideratge polític i econòmic, d'atenció i cura a les persones. La desigualtat *naturalitza* la suposada inferioritat de la dona i n'ofereix el corresponent i pervers relat. És, de fet, el monstre que venta la primera bufetada.

Les cares de la notícia

NINOTAIRE

Josep A. Fernández, Fer

Una creu ben merescuda

El govern va fer públiques ahir les 31 personalitats que rebran la Creu de Sant Jordi i entre elles hi ha el ninotaire Josep A. Fernández, Fer. Fer té una llarga trajectòria com a dibuixant, en publicacions com ara *TBO*, *Patufet*, *El Correo Catalán*, *El Jueves*, *El Triangle*, *El Papis* i, des de l'any 1987, *El Punt Avui*.

ESCRITORA

Anna Carreras

Autocrítica i reescriptura

L'escriptora barcelonina Anna Carreras ha reescrit completament la seva primera novel·la, *Camisa de foc*, publicada fa 10 anys, perquè tenia un llenguatge i un estil que ara considera massa enrrevessats i que ja no la representen com a escriptora. Un bon exercici d'autocrítica i millora de l'ofici.

CANTANT

Sílvia Pérez Cruz

La recerca permanent

La cantant palafrugellenca mai no ha triat els camins més fàcils i transitats per enfocar la seva carrera, tota una recerca permanent de nous llenguatges i vies d'expressió. Ara presenta al Grec l'espectacle *Grito pelao*, amb la *bailaora* i creadora Rocío Molina, que ja va triomfar a Avinyó.

Tal dia com avui fa...

1 any **Relleu als Mossos**
Referèndum amb nova direcció en els Mossos d'Esquadra. Pere Soler substituirà Albert Batlle, que va presentar la dimissió al nou conseller.

10 anys **Contra Solbes**
Les vaguetats de la proposta del ministre sobre el finançament autonòmic fan ressorgir la unitat dels partits catalans.

20 anys **Tancar 'Egin'**
El govern estatal defensa el tancament cautelar del diari 'Egin' amb l'argument que ha incorregut en un delictes de pertinença a banda armada.

Full de ruta

Carina Filella

A Flix tenen pressa

Flix, al nord de la Ribera d'Ebre, en aquest tros de mapa que rellicca entre Tarragona, les Terres de l'Ebre i Lleida, i que a vegades dubta de si es queda amb una o altra, perquè fa de cruïlla de totes, ha viscut un daltabaix en els darrers mesos (vull dir un daltabaix afegit al que ja vivim políticament tots els altres). El tancament de la planta de producció de clor amb cel·les de mercuri d'Ercros, el desembrat passat, 118 anys després que es posés en marxa aquesta fàbrica –la primera planta electrolítica de l'Estat espanyol i la tercera d'Europa– ha estat un cop dur. En aquest poble que toca el riu Ebre, d'uns 3.600 habitants, havien arribat a treballar a la planta d'Ercros 1.500 persones. Tothom hi estava vinculat d'una manera o una altra. Ara el poble està sense feina i, a sobre, ha rebut com a regal de fi d'etapa un bon feix de contaminació química. Uns treballs de descontaminació que han estat molt lluny de ser modèlics, amb escàndols de presumpta corrupció in-

Ara el poble està sense feina i, a sobre, ha rebut com a regal de fi d'etapa un bon feix de contaminació química

clusos. El conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va visitar fa pocs dies els treballs previs d'Acuamed per reprendre l'extracció dels llots tòxics del pantà i també a les instal·lacions de la companyia química. Calvet va dir que el govern aprovarà incentius de la llei d'acompanyament de pressupostos del 2018 per afavorir l'activitat industrial a Flix, ara que ha quedat tocada. La idea és incloure bonificacions dels cànonns que les empreses paguen a l'Agència Catalana de Residus i a l'Agència Catalana de l'Aigua. L'alcalde de Flix, Marc Mur, diu que no ens podem encantar: "Flix té pressa per trobar resultats", diu. Aquest és el segon municipi amb més població –després de la capital, Móra d'Ebre– d'una comarca que amb prou feines supera els 22.000 habitants i que curiosament és la comarca catalana amb un PIB per habitant més elevat, segons dades de l'Idescat. Una dada que ve marcada per l'activitat de les dues centrals nuclears d'Ascó, a tocar de Flix. Aquestes no tanquen, no. Benvinguda sigui la industrialització de la Ribera, però no volem cap més herència contaminada.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau i d'Església Plural

Un nou paradigma a la UE

L'actual UE és una institució es-
perpèntica i pírrica per als ciu-
tadans europeus, que els grans
estats Alemanya, França, Itàlia i Espa-
nya (Anglaterra, abans del *Brexit*) uti-
lizten per mercadejar i per vetllar pels
seus interessos, descuidant-se no no-
més dels principis fundacionals, sinó
del benestar dels ciutadans o d'impli-
car-se, per dotar-la de les estructures
necessàries per fer més efectiva la de-
mocratització en l'àmbit econòmic i
polític-social, avui inexistent, ja que
s'observa un desinterès preocupant pel
que hauria de ser primordial, com donar
una solució definitiva a la proble-
màtica dels homes, dones i nens que fu-
gen de la guerra i de la fam jugant-se la
vida en les aigües de la Mediterrània,
així com ser més curosos i exigents en
l'aplicació veritable dels Drets Hu-
mans. Malauradament aquesta no és la
UE que tenim, donat que s'ha convertit
en un vulgar club d'interessos, on els
governants dels països que la formen
apliquen, impunement i sense cap con-
trol per part de la Unió, polítiques cada
cop més feixistes, xenòfobes i antide-

mocràtiques, cas d'Espanya, d'Hon-
gria, Polònia o Àustria i Txèquia.

Òbviament, la UE i el seu BCE no atrauen
ni satisfan els seus ciutadans, car el
que convindria promoure és els Estats
Units d'Europa, o sigui una Unió Fede-
ral Europea, amb un Parlament i un go-
vern elegit democràticament pels seus
ciutadans, que enterri definitivament
la maleïda *troika* formada per la Mer-
kel, Macron i la seva marioneta Jean-
Claude Juncker. El desgavell actual,
podria propiciar canvis que, ben segur,
podrien fer-la més eficient que ara, es-
pecialment si els que aspiressin a go-
vernar-la es presentessin amb un pro-
grama de govern que s'ajustés als ob-
jectius fundacionals i que haguessin de

donar comptes a uns parlamentaris
que tinguessin totes les competències
pròpies del càrrec, no com ara, que no
tenen capacitat ni d'aprovar ni de re-
butjar quasi res de res.

TOT UN FIASCO que s'ha constatat nova-
ment, en la darrera cimera que previsi-
blement havia de resoldre l'altíssim
flux migratori provinent –majoritària-
ment– d'Àfrica. Com era previsible, ca-
da estat es va pronunciar en funció dels
seus interessos i els acords de mínims
pactats, ni van resoldre el problema, ni
encara menys, aplicar polítiques justes
i solidàries. La UE no pot seguir per
aquest camí; cal que, definitivament,
hi hagi un accés més àgil a la justícia eu-
ropea, unes polítiques socials, de salut,
d'educació i retributives que, a més de
ser justes i d'avantguarda, siguin uni-
versals per a tots els ciutadans euro-
peus. Mai més la UE s'ha d'inhibir i per-
metre una repressió tan salvatge i anti-
democràtica d'un estat, cas d'Espanya,
contra Catalunya i els catalans, vulne-
rant impunement els Drets Humans
més bàsics.

“El desgavell actual podria propiciar canvis”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Reviure el passat

■ Tots sabem que tenim un passat o, més ben dit, que formem part d'una evolució del lloc on hem nascut o ens hem ubicat. Però quasi mai hi pensem. Ens agrada viure el present –fet lògic i molt important!–, però de vegades va bé recordar d'on venim, com eren les nostres ciutats o pobles, els nostres avantpassats i els seus costums. Avui, per sort, he obert un llibre ple de moltes fotografies dels anys 1800 fins al 1950. M'hi he ficat a dins, he intentat palpar què volia dir viure d'aquella manera, habitants vestits d'una manera ben diferent de l'actual!, sense la presència de quasi cap cotxe, carrers plens de fang o amb llambordins, cavalls amb carros, les primeres activitats culturals com l'Orfeó i les competicions esportives, etcètera. Tot plegat m'ha colpit. Jo, que penso molt en el meu mòbil i el Facebook i

em crec únic, ara em desperto una vegada més que vinc d'un passat molt lluitat pels meus antecessors. Des d'aquí, un homenatge a tots ells!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

14 de juliol del 2018

■ El dissabte 14 de juliol vam tornar a sortir als carrers, i érem molts, va ser molt emocionant. Estaven tots junts, els del PDeCAT, els de la CUP, també els d'ERC... Tots, tots a l'una per reclamar no solament l'alliberament dels nostres representants polítics, sinó del nostre país, la República Catalana, i així hem de continuar, sense cansar-nos ni caure en provocacions, que estan esperant qualsevol mínim de violència, per poder-nos *matxacar* encara més... Els nostres *estimats* polítics en podrien aprendre: és hora de mirar pel país i no per veure qui té més vots, és l'hora de

sumar i no de restar, només si estem tots junts ho aconseguirem, quan se n'adonaran, i si tenen roba bruta, que la rentin a casa, que tenim persones a la presó i exiliats. I mentrestant, ni un pas enrere.

VICTÒRIA PIJUAN CIURÓ i M. LOURDES COMAS i COMA
Barcelona

La psicologia de l'odi

■ A l'article *Sobre España, los españoles y lo español* (1959), Cela afirma que "el vici que afecta la massa espanyola és l'enveja", i hi afegeix: "Unamuno parla de l'enveja com l'íntima gangrena de l'ànima espanyola." M'ajuda a entendre l'actitud venjativa i anticatalana d'alguns (entre els quals certs jutges, policies i periodistes). Els catalans som bilingües; de fet, especialment entre els joves, hi ha molts "multilingües". En canvi, convivim amb castellanoparlants

–d'origens ben variats– que potser no ho són: genera això reaccions d'incomoditat o inseguretat? Jo no em sento ofès en un altre entorn idiomàtic. Als francòfons belgues o suïssos, que no dominin l'holandès o l'alemany respectivament, aquesta situació no els provoca ràbia ni mala sang. Per què aleshores aquell "¡Hábleme en cristiano!" d'alguns quan t'expresses "en català"? Si cal, uso l'espanyol, lògicament. Sense tensions.

Hi ha una enveja que incita a la superació, però l'altra –la "cochina envidia", gens saludable– és com una sarna espiritual. Si només fos un trist tema personal, passa; però si "generar odi" esdevé el nucli del projecte de certs partits polítics i llurs líders, l'enveja resulta letal per millorar junts. Que no ens entabanin: siguem proactius, constructius, lliures. Ajudem-los.

XAVIER SERRA BESALÚ
Girona

La frase del dia

“La Crida Nacional per la República és un moviment que no s’adreça a partits sinó a ciutadans”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Jordi Font. Llicenciat en geografia i història

Ara fa quaranta anys

Es dies 15 i 16 de juliol de 1978, ara fa quaranta anys, es constituïa, a Barcelona, el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), que incorporava el PSC-Congrés, la Federació Catalana del PSOE i el PSC-Reagrupament. Era el resultat d’un llarg procés que enfonsava les seves arrels en la primera postguerra. Una Conferència del POUM, a Toulouse, havia creat, el 1945, al Moviment Socialista de Catalunya (MSC), encapçalat per Josep Rovira, el comandant de la “29 Divisió” al front d’Aragó (la divisió de George Orwell i del film *Tierra y libertad* de Ken Loach), víctima de la persecució estalinista a l’interior i organitzador del “Grup Martin” a la resistència francesa contra l’ocupació nazi. També s’hi afegirien el seguidors de Manuel Serra i Moret, dirigent de l’antiga Unió Socialista de Catalunya.

L’HORROR ESTALINISTA havia empès bona part dels hereus d’Andreu Nin i de Joaquim Maurín cap al socialisme democràtic. No era estrany: es tractava d’un grup humà dotat d’una evident ànima llibertària. Per això no van optar per crear un “partit”, sinó un “moviment”, és a dir, una organització menys estructurada, més flexible, no tan pretensiosa. Temien que, dins de l’olla de pressió de la clandestinitat, un partit –amb la càrrega que el mot arrossegava dins de la tradició marxista– esdevingués ostage de minories il·luminades i sectàries. D’altra banda, havien après que la concepció leninista de partit –“l’avantguarda que encarna la classe obrera i, amb ella, el sentit de la història”– es corresponia amb una ideologia absoluta que conduïa fatalment a l’autocràcia burocràtica i a la suplantació de la voluntat democràtica de la gent. El nou partit socialista no s’havia de constituir fins que no hi hagués condicions de llibertat perquè pogués ser un partit d’ample espectre, plural, demo-

cràtic, compromès amb la democràcia. I vet aquí que, passats els anys, arribava el moment. El franquisme es veia progressivament desbordat per les ànsies de llibertat de les joves generacions. En aquest nou context, el 1974, emergia la crida “Per la unitat dels socialistes de Catalunya”, cap a la creació d’un gran i plural partit socialista, tal com havia somiat Josep Rovira. Seria la denominada Convergència Socialista de Catalunya (CSC), on confluïrien els corrents socialistes que s’havien mogut sota el franquisme i que compartien una orientació obertament societària i autogestionària. L’any 1976, al seu torn, CSC donaria lloc a la creació del Partit Socialista de Catalunya de cognom “Congrés”, al qual s’incorporarien encara més afluents...

LA CONVOCATÒRIA de les primeres eleccions democràtiques donaria l’empena definitiva: el “Pacte d’Abril” entre el PSC-Congrés i la Federació catalana del PSOE obria pas a la candidatura “Socialistes de Catalunya”, que resultaria guanyadora a les primeres eleccions democràtiques, el 15 de juny de 1977, sota dos mots d’ordre: 1) Unitat civil del poble de Catalunya, contra els intents de reedició del lerrouxisme; i 2) Exigència de retorn de la Generalitat exiliada, contra les “solucions” succedànies que alguns nacionalistes havien emparaulat amb Suárez si guanyaven. L’endemà, Joan Reventós es plantava a Madrid, davant Suárez i el rei, amb els resultats a la mà. Com explicaria Sán-

“Per a alguns, els únics socialistes bons són els que ja han mort

chez-Terán a les seves memòries, no va ser fins aquest precís moment que Suárez va renunciar a l’emparaulat “Règim Especial per a Catalunya” i va disposar-se a negociar amb Tarradellas i a assumir el retorn de la Generalitat exiliada. La unitat de tots els socialistes de Catalunya culminaria amb el congrés d’ara fa quaranta anys, sota el lema “Unitat socialista, força del poble”. Efectivament, era una unitat que enfortia el vell combat del poble treballador per la justícia i la igualtat. I que enfortia també, molt especialment, la unitat civil del poble de Catalunya, enfront dels intents divisius del nacionalisme espanyol i del seu designi assimilador. Hauria calgut que això tingués continuïtat en una segona etapa, sobre la base d’un projecte nacional de progrés, que hauria fet seus els desitjos i esperances del poble ras i que hauria esdevingut un factor decisiu d’identificació i de socialització nacional. En lloc d’això, va entrar en escena el pujolisme, amb la seva dèria per distingir entre “bons catalans” i “mals catalans”, entre “la Catalunya catalana” i la perillosa conurbació barcelonina...

“AQUELLS SOCIALISTES de Joan Reventós sí que eren bons catalans i no aquests d’ara”, repeteixen, ara, alguns nacionalistes, amb una vella i coneguda intenció desqualificadora. Però jo no puc oblidar aquell Onze de Setembre de 1981, quan la capçalera del PSC, per primera vegada, va ser increpada i sacsejada per una colla compacta de nacionalistes enfurismats, al crit de “Botiflers!”. En aquella capçalera hi formaven Joan Reventós, Alexandre Cirici Pellicer, Francesc Ramos, Maria Aurèlia Capmany, Josep Andreu Abelló, Marta Mata, Joan Cornudella, Pep Jai, Jordi Llimona... Com diu Raimon Obiols, sembla que, per a alguns, els únics socialistes bons són els socialistes que ja han mort.

De set en set

Ignasi Riera

Un altre ‘18 de juliol’

La neta em diu: “Et repeteixes!” I té raó, però és que crec que encara és massa viu un altre 18 de juliol, del cop d’estat

contra una República legítima. I per això hi torno... amb el dubte de si encara són vius els punts de vista dels que havien d’acabar manant i dels que encara avui atorguen títols nobiliaris a la neta d’un sinistre Francisco Franco. O el capteniment dels benedictins, germans dels de Montserrat, per cert, quan posen pals a les rodes per a l’enderroc, ètic i estètic, del Valle de los Caídos. Serrano Súñer, *ministro de Gobernación*, deia l’1 de gener del 1939: “*Nuestra labor ha de consistir en llevar al pueblo español entero, considerado como una totalidad, a la convicción de que debe incorporar a su espíritu el concepto de la unidad de España, sentimental e intelectual. Vaya por delante una aclaración: si fuera necesario, la unidad sería impuesta por la fuerza. Tendremos a Cataluña en la punta de nuestras bayonetas.*”

El jesuïta i poeta tarragoní Ramon Comas va escriure el llibre: *Gomà / Vidal i Barraquer: dues visions antagòniques de l’Església de 1939*. Dues autoritats eclesiàstiques catalanes cardenalícies havien mostrat el seu sí devot, l’un, i el seu no –que va suposar una mort posterior a l’exili–, l’altre, al suport majoritari de l’Església al cop d’estat franquista. Més tard, Comas va escriure *L’Estat i les esglésies per separat*, on augurava –bon escriptor però mal profeta– que s’acabaria aviat el concordat entre Espanya i la Santa Seu. Ah! I el catalaníssim Ferran Valls i Taberner, el 1939, torna a col·laborar a *La Vanguardia* amb un article antològic: “La falsa ruta”. (La neta: “Tot això és història passada!”)

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Crida voreja el primer dia els 25.000 suports

El nou espai de Puigdemont i Torra arrenca amb una mitjana de mil adhesions l'hora ■ ERC i la CUP se'n desmarquen

Ò. Palau
BARCELONA

La Crida Nacional per la República, la nova plataforma política que impulsen els presidents Carles Puigdemont i Quim Torra, a més del president del grup parlamentari de JxCat, Jordi Sánchez, havia reclutat unes 24.000 adhesions al web cridanacional.cat en les primeres 24 hores des de la seva presentació, dilluns, segons dades d'ahir a les vuit del vespre. És a dir, un ritme de mil suports per hora que els impulsors destaquen molt positivament.

Entre les adhesions, destaca la de Junts per la República, la marca registrada per alguns diputats de JxCat com Toni Morral i Aurora Madaula, que en un comunicat va afirmar

La frase

“Em ve molt de gust formar part d'una plataforma de visió unitària i respecte als accents”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

que participaran en “tots els grups de treball” que es formin per definir l'estratègia independentista i l'organització del nou subjecte polític, a fi que “arregli” com a punt de trobada dels que van fer possible l'1-O. El grup, que preveu incorporar-s'hi quan a la tardor la Crida faci la convenció nacional, a banda ja va avançar que promourà la creació de llistes unitàries independentistes per a les municipals del 2019.

Torra, que la vigília no havia pogut arribar a l'acte per un retard en el vol amb què tornava de visitar Puigdemont a Hamburg, defensava ahir que la Crida “pretén aglutinar moltes voluntats”, i que “no s'adreça a partits sinó a ciutadans”. “El procés cap a la independència el fa la gent i aquesta Crida la fa la gent”, exposava, després de la negativa d'ERC a entrar-hi. La portaveu del govern, Elsa Artadi, remarcava en aquest sentit que l'adhesió del president és a títol personal i “no ha de tenir cap efecte” sobre un executiu que és “de coalició”, ja que entén que afecta l'àmbit més “electoral”, i allà hi pot haver “més sintonia o no” entre partits.

Entretant ERC seguia ahir sense donar-se per al·ludida pel que veu una me-

Ferran Mascarell i Gemma Geis, amb Carles Puigdemont al fons, durant la presentació ■ EFE

ra recomposició de l'antiga CDC. El president del Parlament, Roger Torrent, va marcar distàncies a Catalunya Ràdio i va considerar “molt necessari i fins i tot urgent” que cada espai de l'àmbit republicà “faci un procés de reflexió interna”, com va fer ERC fa unes setmanes amb la conferència nacional. Per a ell, no s'ha de “confondre

unitat amb uniformitat”, tot i estar obert a buscar la “unitat d'acció” sobiranista. La portaveu parlamentària Anna Caula saludava la Crida perquè “neix per omplir un espai independentista que també necessita els seus altaveus”. “El país necessita un centre-dreta potent”, resumia.

Tampoc la CUP estava convençuda. Al diputat Vi-

dal Aragonès se li feia “estrany” valorar les accions d'un altre grup polític: “Facin l'exercici de veure qui fa la gestió de les seves dades”, instava, en al·lusió a JxCat. La CUP es pregunta “què vindran a fer”, sobre quina estratègia republicana tenen, però també va reclamar al nou espai que aclareixi on se situa en l'eix esquerra-dreta. ■

Expedient a un policia espanyol per agredir Borràs

L'Ajuntament de Barcelona exercirà d'acusació en el procediment judicial

Redacció
BARCELONA

La Policia Nacional va confirmar ahir que la persona acusada d'agredir el fotoperiodista Jordi Borràs dilluns al vespre forma part dels agents del cos i s'ocupa de tasques administratives a la comissaria de la Verneda. Borràs va presentar ahir una denúncia contra el policia explicant que, en sortir de l'Ateneu

Barcelonès per cobrir la presentació de la Crida Nacional per la República, l'home el va reconèixer i, tot cridant “¡Viva España y viva Franco!”, li va etzibar diversos cops de puny que el van fer anar per terra. En requerir el periodista d'El Món la policia, el presumpte agressor va mostrar la seva placa i, en ser increpat per diversos testimonis dels fets, va fugir cames ajudeu-me, moment en què va perdre una navalla i una targeta bancària, que n'hauria permès la identificació.

El departament d'assumptes interns de la Poli-

Jordi Borràs, després de l'agressió ■ EL MÓN

cía Nacional ha obert un expedient informatiu al funcionari per aclarir els fets i, en funció del resultat, en podria obrir un de disciplinari. De la seva banda, l'agent també ha interposat una denúncia contra el fotoperiodis-

ta especialitzat a denunciar l'extrema dreta i els moviments ultres, assegurant que va ser Borràs qui va provocar i agredir.

L'Ajuntament de Barcelona exercirà d'acusació en el procediment que s'obri contra l'agressor de

Borràs en considerar que aquests fets són “intolerables”. El tinent d'alcaldia i advocat Jaume Asens ho va confirmar i va remarcar que el fet que l'atacant sigui un agent de la policia espanyola converteix l'agressió en un fet “encara més greu”. Asens també va demanar al govern de l'Estat que ordeni obrir una investigació interna i que suspengui l'agressor de les seves funcions.

L'agressió va generar un allau de condemnes dels fets i solidaritat amb Borràs. El president de la Generalitat, Quim Torra, va lamentar enèrgicament l'agressió. “No pot ser que el feixisme corri impune pels carrers de Catalunya, com tampoc les manifestacions feixistes al Valle de los Caídos”, va dir abans d'evidenciar que Europa “no entén res del que passa amb el revival franquista a l'Estat”. ■

ERC demana explicacions al ministre

El grup parlamentari d'ERC al Congrés dels Diputats demanarà la compareixença del ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, en la comissió d'Interior perquè doni explicacions sobre les actuacions del Ministeri per aclarir i castigar l'agressió. “Espero que ben aviat s'hagi depurat aquesta actuació”, va dir el diputat Joan Tardà. L'atac va ser condemnat ahir per la pràctica totalitat dels grups polítics tret del PP, que es va escudar en les denúncies encreuades per esperar una resolució. La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, va manifestar que el seu partit condemna “totes les agressions” i va indicar que aquests fets són una mostra més de la “fractura social”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC admet el primer recurs de Sánchez contra el procés

■ L'alt tribunal no ha advertit els membres de la mesa o de l'executiu de les conseqüències penals de desobeir-lo ■ El govern no descarta enviar un representant al Consell de Política Fiscal de demà

Emili Bella
BARCELONA

El Tribunal Constitucional va admetre ahir per unanimitat el primer recurs d'inconstitucionalitat presentat pel govern de Pedro Sánchez, amb l'aval del Consell d'Estat, contra una moció del Parlament, concretament la que ratificava, el 5 de juliol passat, els objectius polítics per "culminar democràticament la independència de Catalunya", aprovada a instàncies de la CUP amb els vots a favor de Junts per Catalunya i ERC. L'admissió a tràmit n'implica la suspensió cautelar automàtica, però no entra en el fons de la qüestió. L'alt tribunal ja va anul·lar i suspendre la resolució del 9 de novembre del 2015 en el mateix sentit que ha dut l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell, a la presó. El Parlament disposa de vint dies per personar-se i formular les alegacions que

El president Quim Torra es va reunir ahir al Palau de la Generalitat amb el president de Flandes, Geert Bourgeois ■ ACN

cregui convenients.

Aquesta vegada, a diferència del que passava durant el govern de Mariano Rajoy, l'executiu espanyol no ha demanat als magistrats que s'adverteixi personalment els membres de la mesa o del govern de les conseqüències penals que podrien haver d'afron-

Les frases

“Si valoréssim que no hi ha advertiments com una cosa positiva, seria com valorar que s'hagin acostat els presos”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“[El TC] anul·la l'expressió d'una voluntat política inclosa en els programes electorals”

Elsa Artadi
PORTAVEU DEL GOVERN

tar en cas de desobediència. Són evidents.

“Si valoréssim que no hi ha advertiments com una cosa positiva, seria com valorar que s'hagin acostat els presos. Només faltaria”, va replicar el president, Quim Torra. “Que els presos estiguin prop de les famílies és el que la llei diu.

El que volem és que siguin lliures. No puc valorar positivament que no hi hagi advertiments; el que valoraria positivament és que es desestimés el recurs”, va insistir. Malgrat tot, el govern donarà una oportunitat al diàleg amb Sánchez. De fet, Torra va acudir a la reunió amb el seu homòleg espanyol a La Moncloa quan Sánchez ja havia interposat el recurs.

El govern continua treballant en la preparació de les quatre comissions bilaterals acordades en aquella cimera i espera que se'n puguin reunir almenys dues abans de l'aturada estival. Abans, però, hi haurà una trobada del Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF), convocada ahir per demà, a la qual l'executiu no tanca la porta a enviar-hi un representant (en cap cas el vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès).

“Nosaltres prioritzem les reunions bilaterals”, va recordar la consellera de la Presidència i portaveu del govern, Elsa Artadi, que va censurar que al CPFF “no té cap valor el que voti ningú altre que no sigui la ministra” d'Hisenda, María Jesús Montero.

Artadi també es va sorprendre que el TC anul·li una moció que només expressa la “voluntat política” d'assolir la independència, inclosa en els programes electorals. ■

Imputació de la interventora de la Generalitat

■ Òmnium indica al jutge de l'1-O que ha rebut 79.077 euros en subvencions locals

Mayte Piulachs
BARCELONA

El jutge de Barcelona que investiga els organitzadors de l'1-O ha citat com a investigada la interventora de la Generalitat i quatre càrrecs més del govern, que hauran de declarar el proper 24 de juliol al jutjat d'instrucció 13.

L'abril passat, la Guàrdia Civil va qüestionar els

informes de la interventora, Rosa Vidal Planell –nomenada el 2016 per l'exvicepresident Junqueras–, en què assegurava que no s'havia gastat cap euro de fons públic pel referèndum. La seva crítica era perquè no havia alertat que des d'Unipost s'havia intentat cobrar unes factures de paperetes, que el mateix sistema i un treballador van aturar. Des de llavors ha estat el boc expiatori. Fins i tot el jutge Juan Antonio Ramírez la critica en resolucions, sense haver-la interrogat encara. Dimarts vinent

Mossos custodiant la seu d'Òmnium, escorcollada el gener i març passats ■ ANDREU PUIG

també estan citades: Meritxell Masó, secretària general de Governació; Montserrat Vidal, cap de l'àrea de processos electorals i consultes populars, i Núria Arbussa.

“Marihuana a Treball?”

Al tom 35 de la causa es recull la petició d'Òmnium que se li retorni els comparex originals, que la Guàrdia Civil va comissar el

març passat. I adjunta una auditoria, en què mostra que ha rebut 79.077 euros de subvencions d'administracions locals el 2017 (el 0,86% del seu pressupost total), no de la Generalitat, i per a accions culturals. Finalment, el jutge acorda no contestar la petició de Google en no veure-la signada. Tampoc accepta rectificar l'error greu del qual l'alerta l'ad-

vocat David Aineto, defensor de David Palanques, que en els escorcolls del seu despatx a Treball, el 20-S, posava contra la salut pública. “Pensaven trobar marihuana al Departament de Treball”, afirma amb sarcasme i demana que tot sigui nul. El jutge no ho accepta per fora de termini, tot i que Palanques no ha estat citat fins la setmana passada. ■

Recurs contra l'arxivament de 6 causes per l'1-O

El tinent d'alcalde de Drets de Ciutadania, Jaume Asens, va anunciar ahir que l'Ajuntament de Barcelona presentarà recurs contra l'arxivament de la causa de les càrregues policials a sis escoles de la ciutat, que sumen 51 denúncies de veïns contra agents de la policia espanyola. El titular del jutjat d'instrucció 7 considera que en 31 casos l'actuació policial és “proporcional” i en 20, tot i haver indicis de delictes, els agents no es poden identificar. Asens va denunciar “la manca de col·laboració de la secretaria d'estat de Seguretat en la petició de proves per part de l'Ajuntament”. El centre Irdia també denuncia la “passivitat de la fiscalia”. La causa continua en 25 centres. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La mesa decidirà avui 'in extremis' com aplica la suspensió

■ Torrent es dona un dia més, en no haver-hi votacions en el ple d'ahir, per procedir sobre els diputats processats ■ JxCat reclama un pedaç, i malda perquè Puigdemont resti intacte

Òscar Palau
BARCELONA

La mesa del Parlament va deixar ahir sobre la taula el debat sobre com aplicar la suspensió dels sis diputats processats pel jutge Llarena, i no prendrà cap decisió, en principi, fins a una reunió extraordinària aquest matí a les nou, abans de la sessió de control del ple que es va iniciar ahir. Com que no hi havia previstes votacions fins avui, el president Roger Torrent va donar un dia més de marge perquè els grups estudiïn l'informe jurídic dels lletrats fet públic la vigília, que aconsella com a solució, tot recollint el que proposa la interlocutòria del Suprem, la substitució de les funcions dels suspesos per part d'altres diputats, fet que en la pràctica tindria l'efecte d'una delegació de vot.

El grup d'ERC i també el PSC, amb accents diferents, van donar per bona

ahir l'opció de la substitució temporal, i sense ser tan explícits els comuns també s'apuntaven a tota solució "efectiva que no sigui simbòlica ni que porti a mals majors ni a més costos" a la cambra. En canvi, el PP i Cs ho van criticar, i van indicar que l'única sortida possible és que els diputats afectats renunciïn a l'acta, fet que fins i tot el jutge admet en la interlocutòria que no se'ls pot exigir. Tots dos grups van desautoritzar l'informe jurídic perquè proposa una "delegació fraudulenta" del vot, ja que no hi hauria cap diferència respecte al que ja es fa, i auguraven un nou "període d'inestabilitat". Cs, de fet, ja avançava que presentaria recurs d'empara al TC si la mesa acaba decidint-se avui en la línia de l'informe.

Una solució provisional
La CUP, per contra, insistia que no s'ha d'acatar la suspensió i que els dipu-

tats han de mantenir tots els drets polítics, i també els econòmics.

Amb tot, la qüestió clau serà la posició de JxCat, que ahir va evitar fer comentaris, i que es debat sobre si insisteix en el discurs dels últims dies, que no hi ha motius per a la suspensió i és el ple qui ha de tenir l'última paraula tot seguint l'article 25 del reglament —l'informe admet en aquest punt un conflicte de legitimitats amb la llei estatal, però no es mulla sobre què preval—, o si accepta la solució proposada pels lletrats, fet que suposaria implícitament que accepta la suspensió judicial. Una suspensió, això sí, que en la pràctica no suposaria ni la renúncia a l'acta i als drets polítics dels diputats ni l'alteració de les majories, les línies vermelles que posaven els independentistes. De fet, tot i que l'informe no ho esmenta, l'únic efecte pràctic llavors seria

Roger Torrent, que avui haurà de decidir, durant el ple ordinari iniciat ahir ■ JOSEP LOSADA

la suspensió del sou.

Fonts del grup aclarien que demanaran que la solució que adopti avui la mesa sigui "excepcional" només per al ple en marxa, ja que "el context judicial no està tancat i pot fer variar moltes coses". Els diputats presos, per exemple, han recorregut la decisió, i un tribunal alemany s'ha negat a extradir Carles Puigdemont per un delictes de rebel·lió. Precisament, segons altres fonts, aquest últim és el principal motiu de discrepància. JxCat no està d'acord que l'informe no proposi una sortida específica per al cas de l'expresident, que no es troba en situació de presó provisional. Per això entenen que li és "inaplicable" l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal i creuen que la mesa no

hauria d'acceptar-ne cap tipus de suspensió. Ahir a la tarda seguien les converses per mirar d'arribar a una solució de consens.

Possible ajornament

David Pérez, diputat socialista a la mesa, suggeria l'opció que Torrent ajornarà el ple avui si no s'arriba a un acord en la mesa, ja que si no "podria tenir conseqüències" judicials. L'hora límit, de fet, és cap a les sis de la tarda, quan es preveu la primera votació, just després del debat sobre la convivència instat per Cs, per convalidar un decret llei del govern sobre pròrroga pressupostària. Aquest ple és l'últim abans de vacances, i el següent no està previst fins a mitjan setembre, fet que donaria més marge per trobar la solució definitiva. ■

Chomsky i Guardiola, per l'alliberament

Set personalitats de rellevància internacional, com ara els activistes Noam Chomsky i Angela Davis, la premi Nobel de la pau Jody Williams i l'entrenador Pep Guardiola, participen en un espot impulsat per Òmnium per denunciar la regressió de drets fonamentals a l'Estat, i en especial a Catalunya, i demanar l'alliberament dels nou presos polítics acusats d'organitzar un referèndum. El vídeo, dirigit pel guanyador del World Press Photo Samuel Aranda, forma part de la campanya *We demand justice and freedom*, que es completa amb fotos i fragments del vídeo adaptats per a diverses plataformes.

1301834181672L

Festa Major de Coll de Nargó

Del 25 al 29 de Juliol de 2018

STRESEAND

LA VELLA LOLA

THE Chancelles

Per a més informació:

Ajuntament de Coll de Nargó

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El dibuixant Fer i les famílies dels presos, creus de Sant Jordi

■ El govern premia Roger Español, que va perdre un ull l'1-0 ■ En total, es distingeixen 31 persones i 24 entitats

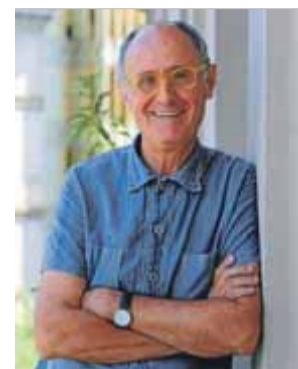
Redacció
BARCELONA

La Creu de Sant Jordi serà concedida enguany a 31 persones i 24 entitats que han destacat per la seva contribució a Catalunya, tal com va acordar ahir el govern. Entre els guardonats amb el que és el màxim reconeixement de la Generalitat hi ha l'humorista gràfic Josep Antoni Fernández Fernández, Fer, encarregat de dibuixar la vinyeta d'aquest diari. Considerant que aquesta distinció "no pot estar al marge del que passa al

país", també s'ha premiat l'Associació Catalana pels Drets Civils, l'organització creada pels familiars dels presos polítics i exiliats, i el músic Roger Español, que va perdre un ull durant el referèndum de l'1-0. Per primer cop en la història, les creus es van aprovar tres mesos més tard de la diada de Sant Jordi, perquè a l'abril no hi havia govern i estava vigent l'article 155.

La resta de persones distingides són la religiosa i activista social Lucía Caram, l'historiador Josep Cruanyes, el submarinista

Eduard Admetlla, la historiadora Victòria Almuni, el gastrònom Francesc Xicu Anoro Zuferrí, l'atleta Tomàs Barris, l'escriptora Margarida Aritzeta, l'economista Lourdes Benería, l'activista per la llengua Teresa Casals, els escultors pessebristes Joan i Martí Castells, la professora de llengua catalana Teresa Clota, l'economista i escriptor Amadeu Cuito, la pedagoga musical Assumpció Malagarriga, la historiadora de l'art Rosa Maria Malet, el conservador cinematogràfic Santiago Marrè, la cantant

El dibuixant Fer, Sor Lucía Caram, Roger Español i Josep Cruanyes, de dalt a baix i d'esquerra a dreta ■ EL PUNT AVUI

Franca Masu, la bibliotecària Carme Mayol, la pianista Leonora Milà, la dibuixant i animadora de cinema Pepita Pardell, el galerista d'art Artur Ramon, la il·lustradora Maria Rius, el fotògraf Josep Maria Ro-

set, l'escriptor Jordi Sierra, l'activista cultural Nemesi Solà, el pedagog i escriptor Joan Soler, la traductora literària Dolors Udina, la filòloga i activista cultural Roser Vernet i el cirurgià Joan Viñas.

Les entitats premiades són l'ONG Proactiva Open Arms, les agrupacions de defensa forestal (ADF), la fundació Alzheimer Catalunya, l'Ateneu de Sant Just Desvern, la cooperativa Abacus, l'associació Casal Societat La Principal, l'associació Casino La Unió de Vidreres, l'associació Cor Claverià l'Aliança de Lliçà d'Amunt, l'associació cultural La Colmena de Santa Coloma, els Bombers Voluntaris de la Generalitat de Puigcerdà, l'associació d'Editors en Llengua Catalana, l'Orfeó Sarrianeu, l'associació Societat Coral El Vallès, el Cercle Filatèlic i Numismàtic de Ripoll, la fundació puntCAT, la companyia titellaire Marduix Teatre, el festival de música clàssica Nits Musicals de Guardiola de Berguedà, l'Orfeó Reusenc, la Reial Societat Arqueològica Tarraconense, la Societat Cultural i Recreativa La Cumprativa, la Societat Recreativa El Centre, la Unió de Consells Esportius i la Unió de Federacions Esportives. ■

SALOMÓ: HISTÒRIA, PATRIMONI I LLEGENDA

La Capella del Sant Crist destaca per les pintures murals i a l'oli de l'època barroca

Capella del Sant Crist
Cal Cadernal, casa
pairal de la família Nin.
Per finalitzar la visita
tast de vi i oli de la
cooperativa

DESCOBREIX EL NOSTRE PATRIMONI! VISITES GUIADES

Més informació: Ajuntament de Salomó | Tel. 977 629 030 (de dilluns a divendres de 9 a 14 h) | www.salomo.cat